Tết Ở Bắc Cali

Tác giả đã có nhiều bài viết về nước Mỹ được phổ biến, như "Chồng Tếch Vợ Ly"; "Cái Bát Mạ Vàng", "Kết Hôn Để Qua Mỹ"... Cô cũng là người đã mời đã mời Chú Sáu Steve Brown -một người Mỹ yêu tiếng Việt- gia nhập sinh hoạt làng Việt Bút, Sách Viết Về Nước Mỹ 2012 vừa phát hành, cô có bài viết "Sinh Nhật 4 Tháng Bẩy". Các bài viết của cô luôn cho thấy sự thẳng thắn, đôi khi ngang tàng nhưng tử tế vui vẻ. Mùa xuân ở Bắc Cali, chúng tôi thường canh sao cho hoa đào đơm nụ đúng mùa, cùng rủ nhau đi xin vài cành về chăm chút, ngâm thuốc trị "nhức đầu" vào, mong cho chúng nở rộ đúng ngày Mùng Một Tết. Hương Xuân thấp thoáng đâu đây, nhưng những cơn gió lạnh cắt da vẫn còn chợt đến chợt đi, khắt khe vờn khung cửa. Ngoài sân những cành cây phong vẫn còn đang trơ trọi lạnh khô, chưa kịp đơm nụ mời Xuân sang. Sương đọng trên ngọn cỏ đóng băng thành những đốm trăng trắng, cợt đùa trêu ngươi như những hạt muối trên miệng ly cocktail Margarita. Rồi cái lạnh chợt đến trong lòng khi tôi nghĩ tới năm nay không biết có dịp họp mặt gia đình mừng Tết hay không, dù người thân chỉ có hai chị em ở đất Mỹ này thôi. Sau một thời trôi dạt ở mấy tiểu bang xa, tôi vì mê tiếng Việt mà dọn về sống ở thành phố San Jose này. Trường học nhiều khu cũng có rất nhiều học sinh người Việt, nên hai con của tôi cũng chơi thân với một số bạn học Việt Nam và có nhiều dịp giao du với các gia đình người Việt chưa trở thành banana (Vàng ở ngoài nhưng trắng toát ở bên trong). Thường Tết năm nào tôi cũng phải lì xì các con một số tiền gấp 2, 3 phần bình thường, vì sợ các con thua kém chúng bạn khi không được tiền lì xì của ai khác ngoài mẹ, và sợ chúng sẽ không vui, không thiết tha gì đến ngày Tết ta nữa. Trước Tết 2 tuần, con gái tôi nhắc: - Tết năm nay mình có họp mặt không mẹ? - Mẹ đã gọi cậu rồi, đang chờ trả lời. - Mẹ nhớ nói là con đi làm tới 2 giờ chiều mới ra nha. - Ok, mẹ nhớ rồi. Tết năm ngoái, vợ chồng em trai tôi từ chối họp mặt với lý do là hai đứa con đã lớn, không còn thích đi xem người ta đốt pháo nữa. Có ai giống tôi không? Mỗi lần muốn gặp em, gặp cháu, tôi phải làm hẹn thật sớm rồi ngồi chờ "đơn" được thông qua như kiểu đi xin việc, hay là xin gặp giám đốc công ty nào vậy. Đối với vợ chồng em tôi thì, người lớn phải lo đi làm "đầu tắt mặt tối" nên cuối tuần phải lên kế hoạch "hưởng thụ cuộc đời" là điều tất yếu. Kế hoạch cuộc vui nào định sẵn, họ không thể bỏ lỡ vì chưa chắc gì có dịp thi hành lần tới. Ngoài việc học, bọn trẻ còn phải duy trì một hai sở thích chuyên môn như là chơi bóng đá, bóng chày, bơi lội, cho nên cũng không rảnh rỗi nhiều. Riêng con tôi đang trong lứa tuổi đại học, còn phải đi làm thêm kiếm tiền tiêu, cho nên thời gian họp mặt gia đình không thể nào không lên kế hoạch trước. Kết hoạch Tết này hẹn gặp ở nhà tôi. Ông em lái xe từ San Francisco đến San Jose cũng gần một tiếng, đủ để các cậu ấm cháu tôi làm nốt bài tập trong xe, thì chúng mới có dư dã thời gian và tâm tư đi chơi Tết. "San Jose có gì lạ không you?" Lạ thì không có lạ gì mấy, nhưng vui thì vẫn vui. Nếu bạn cư ngụ trong vòng dưới 10 dặm của khu trung tâm người Việt, thì sinh hoạt cộng đồng luôn luôn nhộp nhịp. Hiện nay chúng tôi đã có khu Little Sài Gòn, lại thêm Việt Nam town, tọa lạc ngay trên đường Story road, lúc nào cũng tấp nập, rộn ràng.
Tết năm nay rơi ngay vào Chủ Nhật, thế là bà con cô bác tha hồ ăn Tết lớn. Bảo đảm mùng hai, thứ Hai, cũng sẽ có một số người lấy thêm ngày bệnh, ngày personal day ở nhà ăn Tết. Gia đình nào mà có ông nội, bà ngoại, con cháu đầy đàn tụ họp lại thì vui biết mấy là vui. Nội việc các cụ ngồi nghe các cháu bập bẹ chúc Tết bằng thứ tiếng Việt nửa nạc nửa mỡ cũng đã tha hồ mà cười ngả cười nghiêng, đủ vốn ngày đầu Xuân rồi bạn ạ. Nêu không tính đến việc họp mặt gia đình, thì đối với tôi, Tết ở San Jose vui hơn Tết Sài Gòn. Hội chợ Tết hàng năm ở vùng này xôm tụ, muôn màu muôn sắc, bạn bè tụ họp tiệc tùng hát hò, chơi xì tố, bài cào thâu đêm. Còn cảnh Tết Sài Gòn sau này, theo tôi nhớ thì đi một vòng nửa ngày là thưởng thức xong. Không một tiếng pháo, không thấy ai gầy sòng ngoài hành lang, không có tụ tập chơi bầu cua cá cọp, đường xá không mấy nhộp nhịp, vì người ta tủa đi du lịch hay về quê ăn Tết hết rồi. Hàng quán và các cơ sở thương mại thì thường đóng cửa im lìm cho tới hết mùng Mười mới khai trương lại. Ở Bắc Cali thì khác, quang cảnh khu thương mại Giand Century Mall và Việt Nam town năm nay ra sao, náo nức cở nào, tôi nghe bà con kể là cũng đã thấy vui lây. Cuối tuần này, bà con cư ngụ quanh vùng Bay Area từ bốn phía tụ hết về đây. Riêng tôi thì ở gần chỉ có năm phút lái xe nên cứ tàng tàng dọn dẹp nấu ăn, đến chiều mùng Một rồi mà tôi chưa rãnh chạy ra ngoài được. Nghĩ lại mà hên, vì tôi nghe bà con bạn bè báo cáo